

P6_TA-PROV(2007)0358

Brott mot mänskliga rättigheter i Transnistrien (Moldavien)

Europaparlamentets resolution av den 12 juli 2007 om brott mot mänskliga rättigheter i Transnistrien (Republiken Moldavien)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om situationen i Republiken Moldavien, i synnerhet i Transnistrien¹,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan Republiken Moldavien och EU, som trädde i kraft den 1 juli 1998,
- med beaktande av handlingsplanen för Republiken Moldavien, som antogs vid det sjunde mötet i samarbetsrådet för EU och Republiken Moldavien den 22 februari 2005,
- med beaktande av den interimresolution som ministerkommittén vid Europarådet antog den 1 mars 2006 om Europadomstolens dom av den 8 juli 2004 i målet Ilascu m.fl. mot Moldavien och Ryssland,
- uttalandena från det toppmöte som hölls av Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) i Istanbul 1999 samt uttalandena från mötet i OSSE:s ministerråd i Porto 2002,
- med beaktande av 1949 års Genèvekonventionerna, inbegripet bestämmelserna om avlidna människors rättigheter,
- med beaktande av artikel 115.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Kriget 1992 i den moldaviska republiken Transnistrien fick till följd att en separatistisk, olaglig och auktoritär regim inrättades i denna region. Det låsta läget i konflikten kvarstår, och brotten mot de mänskliga rättigheterna är alltför svåra och utbredda.
 - B. Trots de internationella ansträngningar som gjorts har man ännu inte lyckats finna någon slutlig lösning på den transnistrisk konflikten, med följd att respekten för de mänskliga rättigheterna i regionen fortsätter att bli sämre.
 - C. Det senaste exemplet på brott mot de mänskliga rättigheterna i Transnistrien är fallet med Tudor Popa och Andrei Ivantoc, som utsatts för förnedrande behandling och förbjudits att återvända till sina hem.
 - D. Den transnistrisk separatistregimens gripande och fängslande av de terroranklagade medlemmarna i den så kallade Ilascu-gruppen var olagligt och stred mot de internationella normerna och principerna för en rättvis rättegång, rättssäkerhet, respekt för fångars rättigheter och förhindrande av tortyr och omänsklig behandling.
 - E. Europadomstolens dom av den 8 juli 2004 i målet Ilascu m.fl. mot Moldavien och Ryssland

¹ Se, till exempel, parlamentets resolution av den 23 oktober 2006, P6_TA(2006)0455, och av den 16 mars 2006, EUT C 291 E, 30.11.2006, s. 336.

har ännu inte verkställts och har ignorerats fullständigt av den transnistrisk separattistregimen.

- F. De allvarliga brotten mot de mänskliga rättigheterna i Transnistrien fortgår. Framför allt förvägras rumäner sina rättigheter genom att rumänskspråkiga skolor stängs, samtidigt som en rumänsk kyrkogård i Transnistrien har utsatts för skändning. Vidare kränks de politiska rättigheterna för hela befolkningen i området, med utbredd människohandel och organiserad brottslighet som följd.
 - G. Besluten från OSSE-toppmötet i Istanbul 1999 och OSSE:s ministerråd i Porto 2002 har fortfarande inte genomförts.
 - H. EU har vidtagit viktiga åtgärder för att öka sitt engagemang i Republiken Moldavien och för att finna en lösning på den transnistrisk konflikten genom att öppna en permanent delegation för Europeiska kommissionen i Chisinau, utse en särskild EU-representant för Republiken Moldavien med mandat att verka för en hållbar lösning på den transnistrisk konflikten och genom att skapa Europeiska unionens gränsuppdrag i Republiken Moldavien och Ukraina.
 - I. Förhandlingarna om den moldaviska regionen Transnistrien har pågått sedan 1992 i det så kallade 5+2-formatet, i vilket Republiken Moldavien, den moldaviska regionen Transnistrien, Ryssland, Ukraina och OSSE deltagit, med EU och Förenta staterna som observatörer sedan 2005. I april 2006 bröt förhandlingarna samman.
 - J. Republiken Moldavien har europeiska ambitioner, samtidigt som situationen i Transnistrien utspelar sig i EU:s omedelbara närområde. Det är viktigt att Republiken Moldaviens territoriella integritet erkänns och att alla parter har som politisk prioritering att verka för en återförening av landet.
1. Europaparlamentet beklagar djupt att de mänskliga rättigheterna i Transnistrien inte respekteras, något som framgår av rättegången och fängslandet av Ilascu-gruppen, bristen på frihet för befolkningen i området och den förvägrade rätten till information och utbildning. Detta har fört med sig utbredd människohandel och organiserad brottslighet.
 2. Europaparlamentet välkomnar frigivningen av Andrei Ivantoc och Tudor Popa men beklagar att separatistregimen i Tiraspol som anledning till frigivningen angav att de hade avtjänat sitt straff och inte att det handlade om att verkställa Europadomstolens dom. Parlamentet fördömer det våld och den kränkning av hans värdighet som Andrei Ivantoc utsattes för i samband med frigivningen och som dokumenterades på film av närvarande vittnen.
 3. Europaparlamentet fördömer det förtryck och de trakasserier och hotelser som företrädare för oberoende medier, frivilligorganisationer och civilsamhället kontinuerligt utsätts för av den transnistrisk separattistregimen.
 4. Europaparlamentet kräver ett slut på frihetsberövandet av personer som bedriver politisk verksamhet, och fördömer gripandet den 2 juni 2007 och den därpå följande behandlingen av Valentin Besleag, borgmästarkandidat i regelrätta lokalval i Corjova.
 5. Europaparlamentet efterlyser en snabb och slutgiltig lösning på den låsta konflikten i Transnistrien, en lösning som tryggar demokratin och de mänskliga rättigheterna på hela det moldaviska territoriet i enlighet med internationella principer.

6. Europaparlamentet framhåller EU:s tydliga ställningstagande för Republiken Moldaviens territoriella integritet och påpekar att den olagliga regimen i Tiraspol saknar behörighet att hindra moldaviska medborgare från att ta sig in i området vid Dnestrflodens vänstra strand och att utfärda ”persona non grata”-beslut.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att överväga ett större och mer omfattande deltagande i förhandlingsprocessen och i arbetet med att lösa konflikten. Parlamentet noterar framgången med EU:s och Ukrainas gemensamma gränsuppdrag med stationering i Odessa och uppmanar Ukrainas regering att ge fortsatt stöd till uppdraget.
8. Europaparlamentet efterlyser större delaktighet från EU:s sida i lösningen av denna konflikt, som pågår i EU:s omedelbara närområde, bland annat genom att se till att EU får status som förhandlingspartner.
9. Europaparlamentet erinrar samtliga parter om att separatistregimen i Transnistrien tillåter en blomstrande organiserad brottslighet, bland annat vapen- och människohandel, smuggling och penningtvätt. Detta är ett allvarligt hot mot stabiliteten i regionen.
10. Europaparlamentet kräver ett omedelbart och fullständigt genomförande av slutsatserna från OSSE-toppmötet i Istanbul 1999 och OSSE:s ministerråd i Porto 2002 samt Europadomstolens dom av den 8 juli 2004 i målet Ilascu m.fl. mot Moldavien och Ryssland. Parlamentet vill att EU tar upp frågan om ett tillbakadragande av de ryska trupperna från Transnistrien inom ramen för sina förbindelser med Ryssland.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet, medlemsstaternas regeringar och parlament, Republiken Moldaviens regering och parlament, Rysslands regering och parlament samt till Europarådets generalsekreterare.